

เรือดำนํ้ากับสมุทรทาทานูภาพ

ในอนาคต

แปล และ เรียบ เรียง โดย นายนาวาเอก พระยาหาญกลางสมุทร

ผู้บัญชาการ กรมชุมพล ทหารเรือ

ประวัติของเรือดำนํ้ากล่าวโดยย่อ

เมื่อปี ค.ศ. ๑๕๘๗ (พ.ศ. ๒๑๒๓) วิลเลียม เบิน (William Bourne) ได้คิดสร้างแบบเรือดำนํ้าอย่างหยาบขนดำหนึ่งเปิดออกเรือขึ้นในท่าด้วยหนังอ่อน ซึ่งใช้ไขเกล็ดยวตั้นหนังให้พองหรือยุบลง เพื่อให้เรือลอยเตลจม แต่มเส้าตงขนตรงกลางดำหนึ่งดำนี้มีรูกลมข้างในสำหรับให้อากาศเข้าไปภายในดำเรือได้ แต่จะทำให้เรือเดินไปไค่น้ำหนักดำมากมาก ผลสุดท้ายจึงเปนอันไม่สำเร็จ

ครั้นเมื่อ ค.ศ. ๑๖๐๐ (พ.ศ. ๒๑๔๓) มินักบวช (a monk) คนหนึ่งชื่อ เมอร์เซนต์ (Merseus) ได้เขียนแต่อธิบายถึง การสร้างเรือดำนํ้า ซึ่งเป็นวิธีที่อ่านเข้าใจได้ไม่สู้ยากนัก วิธีที่นักบวชจะ

คิดสร้างนั้น คือ จะใช้ เบ็ดอกเรือ ทำด้วย ทองแดง มีรูปคล้าย ๆ รูปปลา
 แด่ คิด จะ คิด บน ใน เรือ โดย เมื่อ ยิง ออก มา จาก ข้าง ใน แด้ว ก็ ให้ ชอง
 ทบน เผลอน น บัด ได้ เอง ทนท แด ให้ มี ปล่อง ตม สำหรับ หายใจ ด้วย และ
 ใช้ ฟอสฟอรัส สำหรับ ทำ ความ สว่าง ต่าง ไฟ ส่วน การ ที่ จะ ทำ ให้ เรือ
 เคลื่อน ทนท ท่าน จะ ใช้ กรรเซียง ตเอา แด จะ คิด ถ้อ ข้าง ถ่าง เพอ จะ
 ให้ เรือ เถอน ไป ตาม ท้อง ทะเด ด้วย ถ้อ ความ ประสงค์ ที่ จะ ใช้ เรือ น ก็
 คือ จะ ใช้ ทำ ถาย ทองเรือ ของ ซาคัก เรือ ซนตน หา ได้ ปรากฏ ว่า ได้ สร้าง
 ซนจริงไม่ แต่ ก็ ปรากฏ เปน ครั้ง แรก ว่า เรือ ดำนา คิด จะ ใช้ ถ้อ ให้ แถ่น
 ไป ได้ ทะเด ซึ่ง ก่อน ข้าง จะ พ้อง กับ เรือ ดำนา อาร์ โจนอก ๓ แด อาร์ โก

นอก ๒ (Argonaut) ของ นายนาวาเอกซิมมอนเดค (Simon Lake)
 แห่ง ประเทศ อเมริกา ที่ สร้าง ซน

ต่อมา อีก ๕ ปี แมกนัส แพเกเลียส (Magnus Pagelius) ได้ เขียน
 เรื่อง การ เคนเรือ ของ เรือ ดำนา ใน เมือดำ อยู่ แต่ ความ คิด อ้น น กหา
 ได้ ปรากฏ ว่า เปน ผล ดำเร็ว.

ต่อมา ชาว ฮอลันดา ชื่อ แวนดรัมเบต (Van Drebbel) ได้รับ
 เกียรติยศ ว่า เปน คน ที่ ได้ สร้าง เรือ ดำนา เปน ดำแรก แด ได้ แถ่น ทดลอง
 ใน แม่น้ำ เทมส์ (River Thames) เมือ ปี ค.ศ. ๑๖๒๐ (พ.ศ. ๒๓๖๓)
 แต่ แปนของ เรือ นน คน หา ไม่ พบ แด ก็ การ แด วิธ สร้าง ของ เรือ ดำนา
 ถ่าน ก เปน การ เคนอบ คณม อยู่ ตาม จดหมาย เหตุ ปรากฏ ว่า เรือ ดำนา

ได้รับรทุกคนโดยผ่านจากท่า เวสต์มินสเตอร์ (Westminster Landing) ไปถึงท่ากรีนวิช (Greenwich) ในขณะที่ลำน้ำอยู่ลึก ๑๒ ถึง ๑๕ ฟุตได้โดยสะดวก ผู้โดยสารคนหนึ่งถึงกับกล่าวว่า แสงสว่างในลำเรือสว่างพอที่จะอ่านหนังสือได้ถนัด

ในเรื่องลมอากาศที่ใช้ภายในลำเรือสำหรับหายใจนั้น แวนเดรบบเขตกล่าวว่าได้ใช้ลมที่เก็บเป็นพิเศษไว้ภายในเรือนั้นเอง แต่บางคนกล่าวว่า มีท่อสำหรับรับอากาศลงไปหายใจ เรือลำนี้สร้างด้วยไม้แต่เดินด้วยคนตีกรรเชียงถึง ๑๒ คน กล่าวกันว่าเรือลำนี้ได้หยุดคุดอกมาจนถึง ค.ศ. ๑๖๕๕ (พ.ศ. ๒๓๙๘) แต่พระเจ้าเจมส์ที่ ๑ (King James I) ยังได้เสด็จไปกับเรือในขณะที่ยังเดินไต่หน้าด้วย

ต่อมาเมื่อ ค.ศ. ๑๖๕๐ (พ.ศ. ๒๓๙๓) ฟาเตอร์ ฟอริเนอร์ (Father Fouriner) ได้พิมพ์หนังสือว่าด้วยการเดินเรือของเรือดำน้ำในขณะที่ยังดำอยู่ แต่ก็ไม่ปรากฏว่าเกิดผลอย่างไร.

ครั้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๖๕๓ (พ.ศ. ๒๓๙๖) เดอซอน (De Son) ได้สร้างเรือชนที่เมือง รอตเตอร์ดัม (Rotterdam) ลำนี้ เรือดำน้ำผู้สร้างมีความมุ่งหมายเพียงแต่จะใช้ให้ดำพอน้ำปัดม ๆ (Awash) หลังเรือเท่านั้น ขนาดของเรือดำน้ำยาว ๗๒ ฟุต กว้าง ๘ ฟุต แต่ลึก ๑๒ ฟุต ใช้เดินด้วยจักรพุน้ำท่าย (Paddle, wheel or Rotary Sucker) ตั้งอยู่ตรงกลางสุดท้าย บนหลังของเรือหุ้มด้วยแผ่นเหล็ก

การเดินทางโดยรถไฟใช้เวลาเพียง ๘ ชั่วโมง
การทดลองบนบกได้ผลเป็นที่พอใจมาก แต่ครั้งเมื่อลองใช้บนน้ำ
ปรากฏว่าถ่านไม่แรงพอที่จะหมุนจักรท้ายนั้นได้

ครั้งต่อมาอีกราว ๓๖ ปี (พ.ศ. ๒๒๓๒) เดนิสเพปิน (Denis
Pepin) ได้สร้างเรือชนที่ประเทศฝรั่งเศส ลำ ๑ ด้วยไม้มีขนาด
ยาว ๖ ฟุต กว้าง ๓ ฟุต ใช้แฉกด้วยกรรเซียงแฉกเครื่องโยก แต่เรือ
ถ่านก็หาเป็นที่ปรากฏแพร่หลายเกินไปกว่าที่จะรู้กันเดา ๆ ว่าสร้างชน
โดยคำสั่งของ แตนเกรฟแห่งเฮสส์แคสเซล (Landgrave of Hess-Cassel)

ในปี ค.ศ. ๑๗๔๗ (พ.ศ. ๒๒๙๐) ซิมมอนส์ (Symons)
ได้สร้างเรือดำน้ำลำหนึ่ง เรือดำน้ำนั้นยาวเป็นเรือดำที่ ๒ ที่ได้เข้าลง
น้ำที่แม่น้ำเทมส์ (River Thames) มีความยาว ๗๐ ฟุต เรือแฉก
ด้วยกรรเซียง ซึ่งผ่านออกมาทางช่องหนึ่ง ส่วนการทำให้เรือจม
แฉกโดยนั้น ได้ใช้ขวดหนึ่งสำหรับเขาน้ำเข้าแฉกออก.

เมื่อ ค.ศ. ๑๗๗๓ ชาวอังกฤษชื่อเด (Day) ได้สร้างเรือดำน้ำ
ชนทดลองดำหนึ่ง เรือดำน้ำขนาดเล็กแต่ทำด้วยไม้ ในการทดลอง
นิตทาทเมือง ยามัท (Yarmouth) ที่น้ำลึก ๓๐ ฟุต แต่ในปีเดียว
กันนั้นเขาได้ไปที่ฟิธมัท (Phymouth) ได้เปลี่ยนแปลงเรือลำ
ดำหนึ่งซึ่งมีน้ำหนัก ๕๐ ตัน เป็นเรือดำน้ำสำหรับทดลองอีก ไม่
ปรากฏว่าการที่ทำให้เรือดำนั้นได้ใช้วิธีใด ในเรือดำน้ำของ

เก็บลมอยู่กลางลำเรือ แต่ติดกระดูกปลัดอย (Detachable Keel)
 สำหรับปลัดอยให้หลุดได้ในเมื่อต้องการ ในชั้นต้นได้ทดลองดำในย่าน
 หนาคนได้เป็นผลสำเร็จ ต่อมาจึงได้ลองดำน้ำลงที่หาดก ๓๓๒ ฟุต
 ได้จมอยู่เป็นเวลา นานราว ๑๒ ชั่วโมง กาลังบับของน้ำในความลึก
 ย่านนั้นมากถึง ๕๘.๗ ปอนด์ต่อ ๓ ตารางนิ้ว ซึ่งเป็ กาลังที่บับแรงเกิน
 ไปกว่าห้องที่ซึ่งลมไว้นั้นจะต้านทานได้ ฉะนั้นเรือจึงเป็นอันตราย
 พร้อมกับได้เสียชีวิตคนนับว่าเป็นครั้งแรก ที่ปรากฏว่าเรือดำน้ำ
 ได้ติดกระดูกปลัดอย (Detachable Keel) ซึ่งเป็สิ่งทีเรือดำน้ำ
 ในสมัยนั้นได้ใช้เป็ตัวอย่าง.

ในปี ค.ศ. ๑๗๗๕ - ๗๖ (พ.ศ. ๒๓๑๗ - ๒๓๑๘) บุษเนด
 (Bushnell) ได้สร้างเรือดำน้ำชนิดหนึ่งให้ชื่อว่า เต่าทะเลอเมริกัน
 (American Turtles) ซึ่งเป็เรือดำน้ำดำแรกทีใช้เป็ผลสำเร็จ แต่
 เป็เรือชนิดทีเรือดำน้ำสมัยนี้ ได้เจริญตามรอยโดยแก้ไขให้ดีขึ้นเป็
 ส่วนมาก.

เรือดำน้ำของ บุษเนด มีรูปเหมือนรูปไข่ ส่วนทางปลายแหลม
 จมอยู่ทางข้าง แต่ใช้เป็ถังสำหรับได้น้ำในเมื่อต้องการให้เรือจม
 มีใบพัดทางตรงข้างสำหรับช่วยให้เรือจม แต่ลอยออกขึ้นหนึ่งด้วย ส่วน
 ตอนบนของเรือมีห้อง แต่เป็ทางสำหรับขึ้นลง (Hatch way)
 ภายในลำเรือมีเนื้อที่จุคนเฉพาะคน ๆ เดียว แต่มีใบพัดตามนอน สำหรับ

ทำให้เรือเดินนำแต่ถอยหลัง ใช้มือหมุนด้วยแรงคน เข็มทิศแต่เก
 สำหรับวัดกำลังของน้ำใช้ทำด้วยฟอสฟอรัส (Phosphorus) ความ
 ประสงค์ที่จะใช้เรือดำน้ำคือ จะให้เรือดำน้ำไปไหนแล้วเจาะท้องเรือ
 ซ้ำก็ทำด้วยไม้ เมื่อเสร็จแล้วตัดดินระเบิดเข้า แต่ใช้ระเบิดด้วย
 ขนวนนาฬิกา (Clock work Fuse)

ในปี ค.ศ. ๑๗๗๖ นั้น นายสิบเอก อีราลี (Sergeant Eyra Lee)
 ได้ใช้เรือของ มชเนต ระเบิดเรือ อีเกิล (H. M. S. Eagle) แต่ในปี
 รุงชน ระเบิดเรือ เซอเบอร์ัส (H. M. S. Cerberus) แต่ไม่เป็นผลสำเร็จ
 ทั้ง ๒ ราย เพราะเครื่องระเบิดที่ใช้หาได้ระเบิดชนไม้

ในปี ค.ศ. ๑๘๐๓ (พ.ศ. ๒๓๔๔) โรเบิร์ต ฟุลตัน (Robert
 Fulton) ได้สร้างเรือดำน้ำขันท เมืองฝรั่งเศส ดำน้ำให้ชื่อว่า นอติลัส
 (Nautilus) เบ็ดอกเรือสร้างด้วยทองแดงติดกับกงเหล็ก มีขนาด
 ยาว ๒๑ ฟุต เส้นศูนย์กลางกว้าง ๗ ฟุต การที่จะทำให้เรือจมแต่ถอย
 นั้น ใช้เอาน้ำเข้าลง มีใบพัดตั้งตรงแต่หางเรือตามนอน ๒ อัน (Hy-
 droplanes) แต่เดินด้วยใบพัดตามนอน ใช้มือหมุนมีความเร็ว
 ชั่วโมงละ ๒ ๑/๒ นอต ใช้คอรบีโตทองแดงหนัก ๑๐๐ ปอนด์เป็นอาวุธ
 เรือดำน้ำได้ทดลองต่อหน้าพระเจ้านะโปเลียน (Napoleon) ที่
 ทำเมือง เบรสต์ (Brest) แต่ทำเมือง ฮาเวอ (Havre) แต่ใน
 ที่สุดเห็นว่าจะเป็นการดำน้ำทางเรือของอังกฤษไป จึงเป็นอัน

งด และไม่ ทดลอง หรือ ทำให้ เป็น ผล สำเร็จ

ในปี ค.ศ. ๑๘๐๘ (พ.ศ. ๒๓๕๒) โคสซันพี่น้อง (Coessin Brothers) ได้สร้างเรือดำน้ำขึ้นในเมืองฝรั่งเศส ดำหนึ่งชื่อ นอติล (Nautil) แต่ครั้นเมื่อทดลองก็ไม่เป็นผลสำเร็จ

ในปี ค.ศ. ๑๘๓๓ (พ.ศ. ๒๓๕๖) เรือดำน้ำรูปร่างคล้ายของบุนเด ได้เอาลงน้ำอกดำน้ำที่เมืองนิวลอนดอน (New London) แต่ได้ใช้ทำลายเรือ แรมไซด์ (H. M. S. Ramilies) เกือบสำเร็จ หากแต่เป็นด้วยถูกระเบิดที่ติดกับท้องเรือนั้นได้หลุดจากท้องเรือก่อนขณะที่ระเบิด แต่ถึงกระนั้นก็ยังสามารถทำให้พลประจำเรือ แรมไซด์ ตายไปเป็นหลายคน

โรเบิร์ต ฟุคสัน เมื่อได้สร้างเรือจะให้เป็นผลสำเร็จในเมืองอังกฤษ แต่ฝรั่งเศสไม่ได้แล้ว จึงได้ข้ามไปยังประเทศอเมริกา แต่สร้างเรือดำน้ำขึ้นอีกดำหนึ่งให้ชื่อว่า มิวท์ (Mute) แต่ได้เอาลงน้ำในเช้าวันที่รบกันที่ วอเตอร์ลู (Waterloo) มีขนาดยาว ๘๐ x ๒๒ x ๑๔ ฟุต แต่เรือดำน้ำยังหาทันแล้วบริบูรณ์ไม่ ผู้สร้างก็ได้ตายเสียก่อนจึงเป็นอันงดไป.

เรือดำน้ำลำที่ ๓ ที่สร้างในแม่น้ำเทมส์ (River Thames) ได้เอาลงน้ำเมื่อ ค.ศ. ๑๘๒๓ (พ.ศ. ๒๓๖๕) สร้างโดยมิลเตอร์จอห์นสัน (Johnson) แต่เมื่อทดลองหาเป็นผลสำเร็จไม่

ใน ค.ศ. ๑๘๕๘ (พ.ศ. ๒๓๘๒) วิลเลียมบาเออร์ (William

Bauer) ได้สร้างเรือดำน้ำขงทเมือง คีล (Kiel) ให้ชื่อว่า เดอพลองเจอร์มาริน (Le Plongeur Marin) มีน้ำหนัก ๓๘ ๑/๒ ตัน ยาว ๒๖ ฟุต กว้าง ๘ ฟุต แต้นด้วยใบพัด หมุนด้วยมือ ทำให้เรือจม แดลอยด้วยเอาน้ำเข้า แดออกจาก ถัง แดจัด ระเบิด เรือให้ อยู่ตามนอน ด้วยการใช้ เดือนน้ำหนัก คนโดยมาก พวกเขเชอว่าเรือดำน้ำสร้างด้วยเหล็ก แต่ม ระเบิด แชน ทำด้วยยาง ยน ออกมา สำหรับ คัด ทุน ระเบิด ซึ่งจะใช้ ระเบิดด้วย หม้อไฟฟ้า นันับว่า เป็น ครั้งแรก ทม การใช้ ไฟฟ้าใน เรือดำน้ำ

พลประจำเรือดำน้ำมเพียง ๓ คน การ ทดลอง ได้ กระทำไป หตาย คราว แต่ใน ค.ศ. ๓๘๕๓ (พ.ศ. ๒๓๘๕) เรือดำน้ำได้ จม เตี้ย แต่ พลประจำเรือ หนรอดมาได้ ต่อมาอีก ๒ ปี จึงก ขนได้ แดไม่ได้ ยิน ชาวคราว อีกต่อไป

เรือดำน้ำดำที่ ๓๕ ได้เอาลงน้ำที่ ชายทะเล ล่าบ มชิแกน (Michigan Lake) เมื่อปี ค.ศ. ๓๘๕๓ (พ.ศ. ๒๓๘๕) สร้างโดย มิคเคอร์ฟิลลิปส์ (Phillips) รูปเรือ เป็นรูปคล้าย บุหรี่ ฝรั่ง (Cigar shaps) ยาว ๕๐ x ๕ x ๕ ฟุต แต้นด้วยใบพัด หมุนด้วยมือ กตำรวจ ก็นว่าผู้สร้าง แด ถูก เมย์ได้ พวกเข แต้น ตรวจ พน ทะเล ล่าบ มชิแกน อยู่ ถึง ๓๒ ชั่วโมง โดยปราศจากภัย แดได้ ใช้ บิน ๒ ปอนค ท คัด บนหลังเรือ ยง ขน มา ทดู เบ็ดอก เรือ ท ทอด ไว้ สำหรับ ทดลองได้ เป็น ผล คดี (Shot up through the hull) นันับว่า เป็น ครั้งแรก ที่ ปราบกฏ ว่าได้มี การ คัด บิน ใหญ่ บนเรือดำน้ำ

(ยังมี ต่อ)